

РЕШЕНИЕ

Номер 395

12.11.2020 г.

Град Велико Търново

В ИМЕТО НА НАРОДА

Окръжен съд – Велико Търново

На 12.11.2020 година в закрито заседание в следния състав:

Председател:	Георги Драгостинов
Членове:	Ивелина Солакова Светослав Иванов

като разгледа докладваното от Георги Драгостинов Въззивно гражданско дело № 20204100500704 по описа за 2020 година

Производството е по реда на чл. 437 и сл. от ГПК.

„ЕНЕРГО-ПРО ПРОДАЖБИ“-АД, гр. Варна, длъжник по изпълнително дело № 465 по описа на частен съдебен изпълнител Дияна Колева за 2020 година, претендира отмяна на постановление от 21.08.2020 год., с което е отказано намаляване на разноските за адвокатско възнаграждение, направени от вискателя, и таксата по т. 26 от ТТРЗЧСИ. По делото пълномощникът на вискателя не е извършвал други действия, освен образуване на производството. Изпълнителният процес не се отличава с фактическа или с правна сложност. Налагането на заповор едновременно с изпращане на поканата за доброволно изпълнение лишавало длъжника от възможността да плати в предвидения от закона срок.

Ответникът по жалбата - Й. Н. С. , вискател – като е оспорил доводите по частната жалба, е изразил становище за правилност на атакуваното постановление. Претендира разноси за настоящото производство.

Съдебният изпълнител излага доводи за неоснователност на жалбата.

Съдът, като прецени относимите за спора доказателства и доводите на страните по реда на чл. 437, ал. 3 от ГПК, приема:

Производството по изпълнителното дело е образувано въз основа на изпълнителен лист за парично вземане. Вискателят е образувал производството чрез пълномощник, комуто е заплатил адвокатско възнаграждение от 420 лв. Съдебният изпълнител е изпратил на жалбоподателя съобщение за размера на изпълняемото право, налагайки заповор върху банкова сметка в „БАНКА ДСКА“-АД, гр. София. Не се спори, че изпълняемото право е погасено с плащане от страна на длъжника в срока по чл. 428, ал. 1 от ГПК.

Жалбата е жалбата е неоснователна.

Нормата на чл. 79 от ГПК е специална спрямо тази на чл. 78 от ГПК. Затова в изпълнителния процес не може да се търси намаляване на разноските, платени от вискателя за адвокатско възнаграждение. Алинея 5 на чл. 78 от ГПК не е възпроизведена в чл. 79 от ГПК, защото длъжникът по изпълнението има много по-интензивен способ за защита – да плати, вместо да чака вискателят да образува изпълнителен процес.

Доводите по жалбата са неоснователни.

Изключенията, в които длъжникът не дължи разноски в изпълнителния процес, са изчерпателно изброени в нормата на чл. 79 от ГПК, а казусът не попада в нейните хипотези.

В разрез с нормата на чл. 81, 2 от ЗЗД е тезата, че запорът лишавал длъжника от възможност да плати в срока за доброволно изпълнение и така да осуети следващите се по изпълнителното производство такси и разноски. Жалбоподателят е презумптивно платежоспособен, защото е капиталово търговско дружество - чл. 158 във връзка с чл. 252, ал. 1, т. 5 от ТЗ

Атакуваното постановление не съдържа произнасяне по въпроса за таксата по т. 26 от ТТРЗЧСИ. Затова произнасяне по искането да се отмени отказ на съдебния изпълнител да редуцира таксата, съдът не дължи.

Неоснователно е искането на вискателя-ответник по частната жалба, за присъждане на разноски в настоящото производство. Законът такава възможност не е предвидил. Страната може да търси направените по повод на делото разходи по общия исков ред – чл. 124 от ГПК.

По изложените съображения съдът

РЕШИ:

Потвърждава постановлението от 21.08.2020 год. по изпълнително дело № 465 по описа на частен съдебен изпълнител Дияна Колева за 2020 година.

Решението не подлежи на обжалване

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____